

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant st. Sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 792,94 zł (siedemset dziewięćdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt cztery grosze wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 stycznia 2020 roku do dnia zapłaty
2. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 397 zł (trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

VIII C 61/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 stycznia 2020 r. powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 792,94 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż w dniu 19 listopada 2019 r. w wyniku zdarzenia drogowego został uszkodzony pojazd marki H. (...) o nr rej. (...) będący własnością poszkodowanej K. C., która zgłosiła szkodę u pozwanego zakładu ubezpieczeń. W dniu 19 listopada 2019 roku poszkodowana zawarła z warsztatem Park Sp. z o.o. i wspólnicy Sp.k. zlecenie naprawy. Warsztat sporządził kalkulację naprawy nr (...) z dnia 27 listopada 2019 r. i przed przystąpieniem do naprawy przedłożył ją zakładowi ubezpieczeń. Pozwany zweryfikował przedłożoną kalkulację, jednakże dokonał potrąceń. Warsztat wykonując naprawę przyjął, iż naprawa powinna zostać w całości wykonana według zakresu i kosztów uwzględnionych w kalkulacji. W oparciu o kalkulację warsztat wystawił na rzecz poszkodowanej właścicielki pojazdu fakturę nr (...) z dnia 20 grudnia 2019 r. na kwotę 8.214,56 zł. Poszkodowana K. C. w dniu 19 listopada 2019 roku zawarła z warsztatem naprawczym, który z kolei w dniu 23 grudnia zawarł umowę o powierniczy przelew wierzytelności z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. W dniu 23 grudnia 2019 roku powód wezwał pozwanego do uiszczenia brakującej kwoty odszkodowania. Pozwany w drodze postępowania likwidacyjnego kwotę W dniu 27 listopada 2019 roku pozwany przyznała tytułem odszkodowania łączną kwotę w wysokości 7.421,62 zł.

Powód wskazał, że kwestią sporną między stronami jest wysokość stawki za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych, z uwzględnieniem której wyliczone zostały koszty przeprowadzonej naprawy pojazdu., zaś sporna różnica wynosi 644,67 zł .

(pozew k. 5-7)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut przyczynienia się poszkodowanego do zwiększenia rozmiarów szkody poprzez nieuzasadniony brak współdziałania z pozwanym w zakresie naprawy uszkodzonego pojazdu. Wskazał, że poszkodowana miała możliwość naprawy pojazdu w sieci naprawczej (...) SA i z tego nie skorzystała. Pozwany podniósł, iż w jego przekonaniu dotychczas wypłacona poszkodowanemu kwota odszkodowania była adekwatna do wysokości szkody powstałej w wyniku przedmiotowego zdarzenia i zapewniała możliwość przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

(odpowiedź na pozew k. 47-52)

W piśmie procesowym z dnia 28 kwietnia 2020 r. pełnomocnik powoda podtrzymał stanowisko w sprawie. Na rozprawie w dniu 25 sierpnia 2020 r. oraz na rozprawie w dniu 29 września 2020 r. pełnomocnik pozwanego nie stawiał się, prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, zaś strona powodowa zajęła stanowisko jak dotychczas.

(pismo k.66-68, protokół rozprawy z dnia 25.08.2020r. k.78-81, protokół rozprawy z dnia 29.09.2020r. k.88)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zobowiązana była do naprawienia szkody w mieniu K. C., powstałej w wyniku zdarzenia drogowego, które miało miejsce w dniu 19 listopada 2019 r. W wyniku przedmiotowej kolizji uszkodzony został samochód marki H. (...) nr rej. (...). Poszkodowana zgłosiła szkodę stronie pozwanej, która prowadziła postępowanie likwidacyjne pod numerem (...).

(okoliczności bezsporne)

W dniu 19 listopada 2019 roku K. C. zawarła z autoryzowanym (...) Park Sp. z o.o. i wspólnicy Sp. k. w Ł. umowę zlecenia naprawy przedmiotowego pojazdu. W umowie przyjęto stawkę za 1 roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i lakierniczych w wysokości 190 zł netto. Warsztat ten dokonał faktycznej naprawy przedmiotowego pojazdu.

(umowa zlecenia naprawy k. 12, zeznania świadka R. C. i K. C. w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 25.08.2020r. k. 78-81)

Dnia 19 listopada 2019 roku poszkodowana K. G. zawarła z Park Sp. z o.o. i wspólnicy Sp.k. w Ł. umowę przelewu wierzytelności, na mocy której poszkodowana przelała na warsztat naprawczy wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe marki H. (...) nr rej (...) powstałą na skutek zdarzenia z dnia 19 listopada 2019 roku, przysługującą jej od (...) S.A. z siedzibą w W.

(umowa przelewu wierzytelności z dnia 19.11.2019r. k. 17)

W dniu 20 grudnia 2019 roku warsztat naprawczy, w oparciu o sporządzoną przez siebie kalkulację naprawy z dnia 27 listopada 2019 r. nr (...), wystawił na poszkodowaną K. C. fakturę VAT nr (...) na kwotę 8.214,56 zł, w tym stawka za 1 roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i lakierniczych wynosiła 233,70 zł brutto (190 zł netto).

(faktura VAT k. 13, kalkulacja naprawy k. 14-16)

Dnia 23 grudnia 2019 r. powód zawarł z Park Sp. z o.o. i wspólnicy Sp.k. w Ł. umowę o powierniczy przelew wierzytelności, na mocy której cedent przelał na cesjonariusza swoje wierzytelności przysługujące mu od (...) S.A. z siedzibą w W. za szkodę komunikacyjną o numerze (...) na pojeździe marki H. (...) nr rej (...) mającą miejsce w dniu 19 listopada 2019 r.

(umowa przelewu wierzytelności z dnia 23.12.2019r. k. 19)

Pismem z dnia 23 grudnia 2019 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania.

(wezwanie do zapłaty k. 20)

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił odszkodowanie za szkodę powstałą na skutek zdarzenia z dnia 19 listopada 2019 roku w wysokości 3.700,93 zł.

Za pośrednictwem poczty elektronicznej powód w dniu 7 stycznia 2020 roku wezwał pozwanego do zapłaty brakującej części odszkodowania w wysokości 4.513,63 zł w ciągu 7 dni.

Pozwany w dniu 13 stycznia 2020 roku przyznał dopłatę do odszkodowania w wysokości 3.720,69 zł.

(okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Podstawę ustalenia stanu faktycznego stanowił także dowód z przesłuchania świadków K. C. i R. C..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. dochodził od strony pozwanej odszkodowania z tytułu odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody, powołując się na cesję wierzytelności dokonaną w dniu 19 listopada 2019 roku oraz cesję wierzytelności dokonaną w dniu 23 grudnia 2019 r. Roszczenie obejmowało odszkodowanie z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu.

Zgodnie z przepisem art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania, zaś w myśl § 2 wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie przyjmuje się zgodnie, że w wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 k.c. przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela.

Bezsporną w sprawie była okoliczność, iż strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. ponosi odpowiedzialność za zdarzenie komunikacyjne z dnia 19 listopada 2019 r., w którym uległ uszkodzeniu pojazd poszkodowanej K. C. marki H. (...) o nr rej. (...). Nie było także przedmiotem sporu, że szkoda powstała w tym pojeździe podlegała likwidacji w ramach ubezpieczenia OC zawartego przez sprawcę zdarzenia ze stroną pozwaną. Wreszcie poza sporem pozostawał fakt, iż poszkodowana dokonała w drodze umowy z dnia 19 listopada 2019 r. na rzecz (...) Park Sp. z o.o. i wspólnicy Sp. k. z siedzibą w Ł. cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za szkodę komunikacyjną z dnia 19 listopada 2019 r., następnie warsztat naprawczy na mocy umowy z dnia 23 grudnia 2019 r. dokonał przelewu przedmiotowej wierzytelności na rzecz powoda. Bezsporną pozostawała również kwestia, iż strona pozwana wypłaciła w postępowaniu likwidacyjnym odszkodowanie w łącznej wysokości 7.421,62 zł.

Okoliczności powyższe wynikają z załączonych przez strony dokumentów, tj. z umów przelewu wierzytelności, decyzji pozwanej, przy czym Sąd uznał te dokumenty za podstawę poczynionych w sprawie ustaleń, przede wszystkim ze względu na to, że nie były one w ogóle przez strony kwestionowane, zarówno co do ich formy, jak i treści i nie ma w niniejszej sprawie okoliczności, na podstawie których należałoby podważać ich wiarygodność.

W pierwszej kolejności wskazać należało, że szkoda w pojeździe należącym do K. C. podlegała likwidacji w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i to oznacza, że pozwany ubezpieczyciel zobowiązany był do pokrycia wszelkich kosztów związanych z przywróceniem pojazdu do stanu poprzedniego. Jak zaś wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, warsztat dokonujący naprawy ustalił koszt naprawy na 8.214,56 zł, natomiast strona pozwana na kwotę 7.421,62 zł i w tej wysokości wypłaciła odszkodowanie, uznając dokonane ustalenia za zawyżanie kosztów naprawy i powiększanie szkody.

Zgodnie z zawartą umową odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel gwarantuje naprawienie szkody. W myśl art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.), a wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 k.c.

Z ustaleń dokonanych przez Sąd wynika, że między stronami nie istniał spór co do samej zasadności naprawy pojazdu poszkodowanego, a ubezpieczyciel zakwestionował jedynie stawkę za roboczogodzinę blacharską i lakierniczą, uznając ją za zawyżoną w stosunku do przeciętnych cen obowiązujących na rynku. Wysokość zastosowanej stawki, nie jest kwestią prawdziwości, a kwestią ustalenia, czy poszkodowany nie przyczyniłby się do powiększenia rozmiaru szkody, oddając uszkodzony samochód do warsztatu stosującego wygórowane stawki.

Nie na powódzie zatem spoczywał ciężar wykazania, że poszkodowana doprowadziła do zwiększenia rozmiaru szkody. Jeżeli strona pozwana twierdziła, iż wysokość szkody może ulec zmniejszeniu przez dokonanie naprawy pojazdu w warsztacie stosującym niższe stawki, a zapewniającym przy tym porównywalny standard napraw, to ona zobowiązana była na podstawie art. 6 k.c. okoliczność tę udowodnić, czego nie uczyniła. Przy czym zwrócić należy uwagę, iż o ile powód nie musi wykazywać powodów, dla których akceptuje żadaną stawkę, to pozwana może i powinna wykazać, iż średnie stawki stosowane w regionie są niższe i to przy zapewnieniu identycznego standardu usług, co uzasadnia ustalenia mniejszej wysokości szkody.

Sens zarzutu strony pozwanej sprowadza się w istocie do zagadnienia prawnego, które pojawiło się już w dorobku orzecznictwa Sądu Najwyższego, tj. uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13.06.2003r. III CZP 32/03 (OSNC rok 2004, Nr 4, poz. 51. Biul.SN 2003/6/4, Wokanda 2003/7-8/5, Prok.i Pr. 2003/12/34, M.Prawn. 2004/2/81) i w przekonaniu Sądu, tezy w niej zawarte można zastosować w ustalaniu wysokości szkody w niniejszej sprawie.

Naprawa samochodu może mieć miejsce np. w miejscu zamieszkania lub w miejscu uszkodzenia samochodu. Miejsca te wyznaczają rynek lokalny usług naprawczych. Jeżeli zatem poniesione przez poszkodowanego koszty naprawy samochodu odpowiadają cenom stosowanym przez usługodawców na lokalnym rynku i jednocześnie można te koszty zaliczyć do kategorii niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych, ubezpieczyciel nie ma podstaw do odmowy wypłaty odszkodowania odpowiadającego wspomnianym kosztom.

W świetle powyższych okoliczności Sąd rozpoznający niniejszą sprawę uznał, iż o wysokości należnego odszkodowania nie przesądza wysokość stawek przyjętych przez ubezpieczyciela. Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że w istocie szkoda ta rzeczywiście była wyższa niż twierdziła strona pozwana. Warsztat naprawy dokonał naprawy przedmiotowego pojazdu ustalając jej koszt na kwotę 8.124,56 zł brutto, przy uwzględnieniu stawki za roboczogodzinę blacharską i lakierniczą 190zł netto. Podkreślić należy, iż przyjęta stawka, mieści się w granicach

stawek stosowanych warsztatach w Ł. i okolicach, tj. na lokalnym rynku usług naprawczych, zaś strona pozwana nie kwestionowała rynkowości przyjętej stawki.

Reasumując, stwierdzić należy, iż strona pozwana, jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej obowiązana jest w całości zapłacić sumę pieniężną odpowiadającą wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Oznacza to obowiązek wypłaty odszkodowania, według rzeczywiście doznanego uszczerbku w majątku poszkodowanego, a nie według ryczałtów odgórnie stosowanych przez ubezpieczyciela. Skoro więc koszt naprawy samochodu poszkodowanego został obiektywnie ustalony na kwotę 8.214,56 zł brutto, a ubezpieczyciel wypłacił do tej pory 7.421,62 zł – powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Biorąc powyższe pod rozwagę, na mocy powołanych wcześniej przepisów prawa Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Orzeczenie w przedmiocie odsetek ustawowych wynika z treści art. 359 i 481 k.c. które to zostały zasądzone zgodnie z żądaniem powoda: tj. odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 14 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd wydał na podstawie przepisu art. 98 k.p.c., obciążając stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu wszystkich kosztów procesu w kwocie 397 zł, na które składają się: opłata sądowa od pozwu, koszty zastępstwa procesowego oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.